

bor, om, at der gives Andre, der besatte sig dermed, end Dyrleger, og saa meget er vist, at, dersom det i en saa folkerig Egn som den, hvor jeg bor, skulde være overladt til Dyrleger alene, vilde det være ligefrem umuligt for dem at overkomme det. Der gives aldeles ingen Andre, vi kjende slet ikke til de Tilfælde, og jeg kjender paa en enkelt Undtagelse nær Ingen, der bruger Dyrleger til Kreaturvast, undtagen Herremænd, som maaske have et Par hundrede Krer eller saa. De tage Dyrleger og lade dem forrette Vasken, men alle Bønder saavel store som smaa besørge i Almindelighed den Sag selv, og jeg siger, at, dersom Dyrleger skulde gjøre det, vilde det være plat umuligt. Der er f. Ex. i Horsens en 3—4 Dyrleger og et Par Stykker ude paa Landet. Dersom de skulde besørge det, vilde det være aldeles umuligt. Maaske vil man sige fra anden Side, at der vil af Justitsministeren kunne gives Tilladelse til, at Andre kunne være Kreaturvastere, men naar vi efterse Motiverne, der ledsage Lovforslaget, og af hvilke jeg maaske med den høitærede Formands Tilladelse maa oplæse de Bemærkninger, der ledsage den Paragraf, som omhandler denne Sag, ville vi finde, at der staar: „Ministeriet bemærker endnu ved denne Paragraf, at, forsaavidt som det af Paragrafens Slutningsstykke vil blive en Følge, at Justitsministeriet fremtidig ikke kan give uexaminerede Personer Tilladelse til at foretage Kreaturvast, har Indenrigsministeriet, hvem man i saa Henseende har givet Leilighed at ytre sig, udtalt, at Samme ikke af Hensyn til Landbrugets Ravn har fundet nogen Betænkelse herved“. Jeg kan sandelig ikke forstaa, hvorledes det skulde gaa, dersom Justitsministeriet negter at give Andre end Dyrleger Tilladelse til Kreaturvast. Vi vide altsor godt, at, dersom Kreaturvast virkelig skal hjælpe, skal den foretages paa en vis bestemt Tid. Det kan f. Ex. ikke nytte, at vi udsætte at vasse Kreaturerne til langt hen i Foraaret. Vi vide for godt, at de skulle vasses i Almindelighed kort efter Jul, og at man maa passe paa at vasse dem paa en Tid, hvor det er Løveir eller dog ikke stærk Frost. Dersom vi ville tænke os et Aar som iaar, hvor vi næsten have havt Frost fra Jul til Dato, og at Dyrlegerne dog skulde besørge Kreaturvasten alene, paastaar jeg, at det ikke vilde være nogen praktisk rigtig Maade at gaa frem paa. Jeg maa her stutte mig paa; hvad der blev udtalt af det ærede Medlem fra Sørljølbing (Stürup). Han er kyndig paa dette Omraade, hvor jeg er fuldstændig ukyndig, og han sagde, at det vilde være let, baade hvad Farve og Lugt angaar, at give det paagjældende Stof en saa hæsliig Lugt og paafaldende Farve, at Ingen af en Feiltagelse kunde gaa hen og benytte det. Der var et æret Medlem, som afbrød ham og sagde: „Selvmordere“, men vil man lægge sig selv øde, behøves der ikke saa mange

Opbøvelser; saa behøve Folk ikke at drikke Gift. Man kan fremstille Stoffet paa en saadan Maade, at det næsten vil være umuligt ved en Misforstaaelse at benytte det Stof, som bruges til Kreaturvast, paa en stabelig Maade. Der behøves da ikke en saadan Bestemmelse, hvorefter man ikke alene ikke som hidtil kan kjøbe Arsenik, men hvor selv det, som Dyrlegerne skulle bruge, skal laves under visse bestemte Former paa Apotheket. Jeg siger, at, dersom vi toge den Tanke op, som det ærede sagkyndige Medlem udtalte, at fremstille en Substans, som ved Lugt og Udseende vilde værne imod, at Folk af Misforstaaelse kom til at bruge den, forekommer det mig, at vi derved vilde komme et praktisk Skridt fremad i Retning af, at denne Substans ikke kom til at gjøre Ulykke, om vi ikke opnaaede Andet. Naar vi under de bestaaende Forhold næsten aldrig høre om Ulykker paa dette Omraade, forekommer det mig ubilligt at forlange, at Landboere skulle gaa med til yderligere Indskrænkninger paa dette Omraade. Jeg skal endnu nævne eet Punkt, og det er, at alene Apothekere og større Handlende skulle have Eneret til at sælge denne Gift. Det er meget rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Sørljølbing i den Henseende bemærkede, og jeg kan sige, at jeg i det Hele, forsaavidt jeg kunde følge med i, hvad han sagde, var meget glad ved at høre det ærede Medlems Udtalelser. Det kan man nu ikke komme bort fra, at, ville Folk bruge Gift til at gjøre Ulykker med, spiller virkelig 40 Kr. ingen Rolle. Men jeg kan i det Hele taget ikke gaa ind paa en saadan Eneret for Apothekerne, som have saadanne Privilegier, at vi jo kunne se, at et lille Apothek kan koste flere hundrede Tusinde Kroner af Hensyn til den privilegerede Stilling det er at være Apotheker. Jeg finder det ikke rigtigt, at de skulle have Eneret tilligemed de større Handlende til at sælge Gift, og at Materialisterne skulle være udelukkede derfra. Naar vi se paa Forholdene, saaledes som de ere, i Kjøbstøberne, — og Enhver kan jo vidne efter sin Erfaring — saa have vi f. Ex. i Horsens et Par Materialister, som ere farmaceutiske Kandidater; og at de ikke skulde have Lov til at sælge Gift, forekommer mig ubilligt. I det Hele skal jeg slutte med den Udtalelse, at, dersom Lovforslaget beholder den Skikkelse, som det nu har, navnlig i Henseende til Kreaturvast, vil jeg for mit personlige Vedkommende se mig nødsaget til at stemme imod Loven. Hvad de andre Enkeltheder i Lovforslaget angaar, maa jeg sige, at jeg ikke tør give mig af med dem, da jeg ikke er sagkyndig.

Stürup: Til det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgfreds (Bull) vil jeg blot sige, at min Mening ikke er, at saadanne Folk, som besatte sig med at vasse Kreaturer med Arsenik, ikke skulle eksistere, men kun at de istedet-